

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 46. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

§. XLVI.

Ecclesia Anglicana.

Sæculum VII

A. C. 669.

Theodorus Cantuariensis Archiepiscopi officia auspiciatus omnes Anglorum Provincias Adriano Abbate comitante obivit, & ubique propensos in se animos atque morigeros Fideles habuit. Itaque ubique rectam vivendi rationem *Bed. IV. hist.* docebat, & morem celebrandi Pascha *c. 2* cum Ecclesia Catholica stabiliebat; quippe Theodorus omnium primus Archiepiscopus fuit, cui tota Ecclesia Anglicana se submitit, idemque celeberrimæ illius scholæ, ex qua tot viri egregii prodierunt, Auctor extitit, cum enim tam Theodorus quam Adrianus non solum in Scientia Ecclesiastica, sed etiam in litteris humanis essent versatissimi, ingentem Discipulorum numerum quotidie informabant, S. Scripturam explanabant, Astronomiam, Arithmeticam Ecclesiasticam, id est, Calendarium ad invenendum diem Paschalem, & versus Latinos concinnare docebant. Multi tam linguam Latinam quam Græcam didicerunt, easque tam expedite ac patriam loquebantur. Felicissima tunc Angli vivebant tempora, cum Reges haberent tanta fortitudine, ut omnes Nationes barbaræ contremiscerent, & tanta Pietate, ut nihil in votis esset, quam vita cœlestis,
cujus

Sæculum VII cuius spem, Christianam fidem suscipiendo conceperant. Qui in sacris litteris erudiri cupiebant, facile inveniebant idoneos Magistros, & Cantus Ecclesiasticus hæctenus in Regno Cantiorum solum cognitus in omnibus Anglorum Ecclesiis doceri cœpit.

Theodorus Ecclesias visitans, tollebat abusus, & in illis locis, ubi necessarium erat, Episcopos ordinabat, cumque Sedem Rosensem jam diu vacare sciret, ibi virum nomine Pottam Episcopum constituit, quem S. Wilfridus Presbyterum ordinaverat. Is quidem erat Vir simplex, at Disciplinam Ecclesiasticam & Cantum Romanum apprime edoctus, quem a Discipulis S. Gregorii didicerat.

Theodorus in loco ipso præsens Wilfridum Sedi suæ Eboracensi restituit, Ordinationem Ceaddæ Adversarii ejus irritam pronuncians; nam illa dupliciter peccabat in Canones, primo, quod Wilfridi injuria in hanc Sedem fuisset intrusus, & secundo, quod eum Angli Schismatici ordinassent. Ceadda ad Archiepiscopum dixit: *Si legitime non sum Episcopus, lubens ab dico Sacerdotium, quod me dignum esse nunquam credidi, & non nisi obedientia compulsus accepi.* His ad Monasterium suum Lestingense rediit; sed Theodorus & Wilfridus, viri Humilitate commoti, ei Episcopatum Mercio-

*V.S. Wilf.
per Eddi.
n. 15.
Sup. n. 7.*

Merciorum morte Jarumani, quem anno ^{Sæculum VII} 669. ^{A. C. 669.} oppetiisse credunt, vacantem dederunt, & S. Wilfridus eidem concessit agrum, illorum lingua *Licesfeld*, id est, ^{Suppl. Sæc.} campum corporum, quod ibi ingens ^{4. par. 2. p.} tyrum multitudo, persequente Diocle- ^{559.} tiano, passa fuisset. Est hic locus in ^{Co-} ^{Ceadda E-} mitatu Stafordienſi ſitus, quem antea ^{piſcopus.} Rex Wulferus S. Wilfrido donaverat, ut in eo vel ſibi vel alteri Cathedram Epiſcopalem erigeret. Porro S. Wilfridus eandem S. Ceaddæ dedit, quem ipſe & S. Theodorus juxta Canones per omnes Gradus Eccleſiaſticos Epiſcopum ordinarunt. (*)

S. Wilfridus, Sedi ſuæ Eboraceniſi reſtitutus, Eccleſiam olim a S. Paulo ædificatam, tunc pene collapsam, reparavit. Eam tegulis plumbeis munivit, parietes dealbari, fenestras inſertis ſpeculariis claudi juſſit, quæ res in illa Regione tam nova erat, ac contra pluvias & aves neceſſaria. Eccleſiam quoque Monasterii ſui Riponenſis ædificavit, eamque ſolemni pompa duobus Regibus Fratribus

(*) Ecce! caſum pertinentem ad dilucidandam illam Quæſtionem, an Hæretici vel Schiſmatici valide ordinent; nam Ceadda ſupra a Schiſmaticis ordinatus dicitur. Si autem hic erratum, id contrariæ Sententiæ nocere non poteſt.

Sæculum VII tribus Egfrido & Elvino præsentibus de-
A. C. 669. dicavit, in qua Cæremonia stans ante
 Altare & ad populum conversus Fundos
 a Regibus huic Monasterio donatos pu-
 blice enumeravit. Præsertim vero do-
 num, quod Vir Sanctus huic Ecclesiæ ac-
 tulit omnes vehementer admirati sunt,
 scilicet, Librum Evangeliorum litteris
 aureis in pergameno purpureo scriptum,
 laminis aureis tectum, & gemmis distin-
 ctum.

Bed. IV.
hist. c. 3.

Interim S. Ceadda a Rege Wulfero
 perbenigne exceptus, simul Ecclesias
 Merciorum, & Lindisfarnenses, vitam a-
 gens sanctissimam, regebat. Pedibus
 visitare Diœceses solitum S. Theodorus
 compulit, ut equo uteretur, quando lon-
 ga esset via, atque ut repugnantem vin-
 ceret, eum equum conscendentem suis
 manibus juit. Ceterum Ceadda, haud
 procul ab Ecclesia constructis Cellis, ibi
 quotiescunque a Functionibus Episcopa-
 libus cessare licebat, cum septem octove
 Monachis Orationi & lectioni se totum
 dabat. Timore Dei S. Viri animus us-
 que adeo implebatur, ut si, ipso lectioni
 vacante, venti confurgerent, ad oratio-
 nem confugeret, si increbescerent, li-
 brum clauderet, & se pronum in terram
 demitteret, si furere non cessaret tem-
 pestas, fulgura micarent, & mugirent
 tonitrua, in Ecclesiam se conferret, Psal-
 mos

mos recitaret, aliasve preces, dum tur-
 bo p̄tateriiffet. Causam trepidationis A. C. 670.
 exquirentibus respondebat: *His aëris*
motibus monemur a Domino, ut terribilis
ejus Judicii meminimus, & quasi dex-
tram extendit, antequam feriat. S. E-
 piscopus eam Ecclesiam non ultra annos
 duos rexit, obiitque anno 672. secundo
 die Martii, quo Ecclesia ejus memoriam
 colit. Sepulchrum ejus miraculis cele-
 bratum. Winfridum, diu sub S. Ceada
 Diaconi Officio functum, Theodorus
 ad regendas Ecclesias Merciorum & Lin-
 disfarnensem ordinavit.

Osuinus Rex Nordhumbriæ fato fun-
 ctus erat ante annos duos, scilicet, anno
 670. 15. Febr. annos natus quinquaginta
 octo. Disciplinæ Romanorum amanti-
 simus animo constituerat, si a morbo, ex
 quo obiit, convaluisset, Romam profi-
 cisci, sacra loca visere, & ibi diem clau-
 dere, atque Wilfridum Episcopum Ebo-
 racensem rogaverat, ut se in hoc itinere
 deduceret, sicut antea Benedictus Bisco-
 pius filium suum Alfridum comitatus
 fuerat. Osuinus Ecfridum, alterum fi-
 lium, Successorem habuit. Triennio e-
 lapso Ecbertus quoque Rex Cantiorum
 decedens, Lotarium Fratrem Successo-
 rem reliquit.